

Cathodoluminescence, micro thermometry and laser raman spectroscopy studies on hydrothermal quartz in Latala deposit, Central Iran

Fariba Padyar, M. Rahgoshay, S. Alirezaei, Alexandre Tarantola, Olivier Vanderhaeghe, Marie-Camille Caumon

► To cite this version:

Fariba Padyar, M. Rahgoshay, S. Alirezaei, Alexandre Tarantola, Olivier Vanderhaeghe, et al.. Cathodoluminescence, micro thermometry and laser raman spectroscopy studies on hydrothermal quartz in Latala deposit, Central Iran. Geosciences, 2017, 26 (102), pp.39-52. 10.22071/gsj.2017.44072 . hal-01501721

HAL Id: hal-01501721 https://hal.science/hal-01501721

Submitted on 4 Apr 2017

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire **HAL**, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

مطالعه کوارتزهای گرمابی بر پایه کاتدولومینسانس(CL)، ریزدماسنجی و لیزر رامان در کانسار لاطلا، شمال میدوک

فریبا پادیار^۱°، محمد رهکشای^۲، سعید علیرضایی^۳، محمد پورمعافی^۴، الکساندر تورینتا^م، الویه واندرحقی⁶ و ماری کمیل کومون^۲

^۱دانشجوی دکترا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران ۲ستاد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران تدانشیار، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران ۱ستاد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران دانشیار، دپارتمان زمینشناسی مرکز، دانشگاه لورین، نانسی، فرانسه ۲ستاد، دپارتمان زمینشناسی مرکز، دانشگاه لورین، نانسی، فرانسه تاریخ دریافت: ۲۹۲/۹۰/۱۰

چکیدہ

U.L. Diook

در سنگهای آتشفشانی منطقه لاطلا در شمال میدوک، کانسار رگهای دارای کانی سازی عناصر پایه و گرانبها گسترش یافته است. در این رگهما کوارتزهای خودشکل همراه با کانههای سولفیدی (پیریت، کالکوپیریت، گالن و اسفالریت) با ساختارهای پر کننده فضاهای خالی وجود دارد. مطالعات کاتدولومینسانس روی انواع کوارتزهای رگهای امکان تعیین نسل های مختلف کوارتز را امکان پذیر کرد. وجود منطقهبندی رشدی و رورشدی (Overgrowth) نشان از تحول چند مرحلهای کانی سازی از سیال هایی با ترکیب مختلف دارد. بالاترین دمای همگنشدگی میانبارهای سیال در مرکز بلور کوارتز ۳۵۰ درجه سانتی گراد و بیش از دمای همگنشدگی آن در حاشیه دارای رورشدی با دمای پایین همگنشدگی مای ممکنشدگی میانبارهای سیال در مرکز بلور کوارتز ۳۰۰ درجه سانتی گراد و بیش از دمای همگنشدگی آن در حاشیه دارای رورشدی با دمای پایین مرکز مند گی ۳۵ درجه سانتی گراد است. در میانبارهای سیال در این کوارتزهای گرمایی، دامنه دمای همگن شدگی از ۲۰۰ درجه سانتی گراد و شوری از ۲۰/۰ تا ۷/۷ کارهای سالی با مطالعه سنگی گراد میان در این کوارتزهای گرمایی دامنه دمای همگن شدگی از رامان و هم ریز دماسنجی تأید شده است. کوارتز، کلریت، فازهای کربناتی (داواسونیت– ناتروکربنات) و اکسید آهن تأیید شده است. تنها در دو نمونه فاز جامد هالیت بود. حضور فازهای غنی از بخار و غنی از مایع میانبارهای سیال با مطالعه سنگی نگاری میانبارهای سیال و تجزیه لیزر رامان انجام و حضور فازهای جامد هالیت بود. حضور فازهای غنی از بخار و غنی از مایع کوارتز، کلریت، فازهای کربناتی (داواسونیت– ناتروکربنات) و اکسید آهن تأیید شده است. تنها در دو نمونه فاز جامد هالیت بود. حضور فازهای غنی از بخار و غنی از مایع میانبارهای سیال و شواهد بافتی کانی ها بیانگر فرایند و کی شام گرایی برای گرمایی و کانه هازی است. نسبت ایزوتویی گوگرد برای کانی های پیریت، کالکوپیریت، کان و اسفالریت از شار – تا ۸۹/۹– منغیر است خوانسازی ماست. سبت ایزوتویی گوگرد در سیال گرمای یا توجه ی گرمایی های بلینگ میان شرا/۱۰ با ۲/۹– است. با توجه به نتایکر میشا ماگهایی برای گوگرد است. نسبت ایزوتویی گوگرد در سیال گرمای گرمایی گرمایی از یک توده ژرف ماگمایی در ژرفا از راه شکستگی ها نفوذ کرده و طی فرایندهای جوشن، آمیختگی دو سیال و ومالعات لیزر رامان به نظر می رست ما هاگمایی باده ولانه مان ماگمایی در زما از راه شکستگیها

> **کلیدواژهها:** کوارتز گرمابی، میانبار سیال، لاطلا، کاتدولومینساس، ریزدماسنجی، لیزر رامان. **نویسنده مسئول: ن**ریبا پادیار

E-mail: padyar@geologist.com

۱- پیشنوشتار

هدف این پژوهش تعیین تحولات سیالهای کانهساز در کانسار لاطلا، مشخص کردن ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی آنها و رابطه کانیسازی در لاطلا با سیالهای ماگمایی ناشی از نفوذ تودههای پورفیری مرحله بعدی است. در انجام این پژوهش از روشهای مختلفی چون مطالعه سنگنگاری با کاتادولومینسانس (CL)، تجزیه لیزر رامان، مطالعه ریزدماسنجی میانبارهای سیال و ایزوتوپ پایدار گوگرد استفاده شده است.

کاتدولومینسانس (CL)، به عنوان یک ابزار مفید در مطالعه ریزشکستگیها و انواع منطقهبندی در کانیهایی به کار می رود که با استفاده از نورهای بازتابی و انکساری انسان توانایی دیدن آنها را ندارد. از کاتادولومینسانس (CL) نیز برای مطالعه فرایندهای مختلف زمینشناسی همانند سنگنگاری رسوبات، فرایندهای دیاژنز و ژئو کرونولوژی (Zircon U-Pb)، استفاده میشود (2003, 2009) امراز و ژئو کرونولوژی (Penniston-Dorland, 2001) امراز فرایندهای گرمابی، از جمله زیرکن و کوارتز گرمابی، استفاده میشود. برای داشتن نتایج دقیق تر از این مطالعه این روش با روشهایی همچون تجزیه لیزر رامان- ریزدماسنجی و LA-ICP-M میانبارهای سیال استفاده میشود تا بتوان تاریخچه روند تغییر و تحولات سیالها را طی تشکیل یک کانسار تعیین کرد. (2009) در مطلقهبندی، شامل میانبارهای سیال به دام افتادهای هستند که در مراحل مختلف

روند تغییرات سیال از مراحل ماگمایی به اپی ترمال قرار دارند. تغییرات دما، ترکیب شیمیایی و میانبارهای کانیایی، همه بیانگر ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی خاص طی تشکیل بخشهای مختلف منطقهبندی رشدی در کوارتز هستند. ساختارهای رشد ناقص- ساختارهای تار عنکبوتی در حقیقت مربوط به تاریخچه و روند تحولات کمپلکس های سیال هایی است که کوارتزهای نسل بعدی در شکستگی های کوارتزهای خودشکل گرمابی در مراحل بعدی رشد یا تبلور دوباره پیدا میکند (Tome and Tornos, 2009). برای تعیین ترکیب سیال می توان از ترکیب بخش مایع میانبارهای سیال استفاده کرد و با تعیین درصد شوری بر پایه Tm ترکیب سیال کانی ساز را از دید شیمی بررسی کرد. دمای همگن شدگی (Th) میانبارهای سیال در بخش های مختلف منطقهبندی یک کوارتز می تواند معرف دمای آن سیال در هنگام تشکیل آن بخش از کانی باشد. میتوان از لیزر رامان، افزون بر تعیین ترکیب فاز بخار میانبار سیال، برای آگاهی از ویژگیهای محیط از دید Eh-PH و تشخیص فازهای جامد (فاز اسیر) و کانیهای نوزاد استفاده کرد که طی تشکیل میانبارهای سیال به دام میفتند. حضور فازهای جامد کانی در میانبارهای سیال مانند کوارتز، مسکوویت، کانیهای کربناتی، کانیهای رسی- کلریت از ویژگیهای آشکار سیال های گرمایی است (;Roedder, 1992) آشکار سیال های گرمایی است .(Einali et al., 2011; Moncada and Bodnar, 2012

اللي المراجع مل

۲- موقعیت جغرافیایی و زمینشناسی منطقه

منطقه مورد مطالعه در شمال باختر نقشه ۱/۱۰۰۰۰ زمین شناسی شهربابک و شمال معدن ميدوك قرار دارد (شكل ۱). بر پايه مطالعات (Dimitrijevic (1973) كهن ترين سنگهای این ناحیه فلیش و آمیزههای رنگین با سن کرتاسه یسین هستند که در بخش شمال و شمال خاوری رخنمون دارند. راندگی این واحد زمین شناسی روی تودههای آتشفشانی بر پایه گسل راندگی در منطقه است. در بخش شمال خاوری منطقه مورد مطالعه، بخش کوچکی از این فلیش در شکل ۱ دیده می شود. انوسن با فلیش قاعدهای آغاز و سپس با رسوب کنگلومرا، ماسهسنگ، سنگ آهک و مارن ادامه پيدا مي کند. گدازههاي اين زمان با ترکيب داسيت، آندزيت، تراکي آندزيت، تراکیبازالت و آذرآواریهای وابسته و کمی ایگنمبریت بیشترین برونزدهای این محدوده را تشکیل میدهند. تودههای نفوذی منطقه را گرانودیوریت، کوار تزدیوریت و مونزونیت کوارتزدار به سن پس از ائوسن تشکیل میدهند که در بخش خاوری منطقه مورد مطالعه توده نفوذی پورفیری سارا و در بخش جنوبی آن، توده نفوذی میدوک قرار دارد (شکل های ۱ و ۱۶). منطقه مورد مطالعه، در شمال مجتمع مس میدوک در باختر استان کرمان قرار گرفته است. ناحیه شهربابک در شمال کمربند ماگمایی دهج- ساردوییه یا کمربند مس کرمان قرار دارد که خود بخش جنوبی كمربند تكتونوماگمایی ارومیه- دختر است. كمربند سنوزوییک ارومیه- دختر (UDMB) ایران با گسترش طولی بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر از شمال باختر تا جنوب خاور به موازات کوههای زاگرس در باختر ایران گسترش یافته است. این کمربند یک سیستم نفوذی- آتشفشانی شامل کانسارهای پورفیری مس- مولیبدن- طلاست که با کانسارهای بزرگی همانند سرچشمه و میدوک در جنوب و سونگون و مسجدداغی در شمال آن مشخص میشود. ذخایر نوع رگهای و فلزات پایه و گرانبها نیز با کانی سازی پورفیری مس در این کمربند همراه است (مؤمن زاده، ۱۳۶۱؛ سبزهای، ۱۳۶۹؛ عطاپور، ۱۳۸۶؛ Aftibi and Atapour 2000; Forster, 1978). از کانسارهای رگهای می توان به چاهمسی و لاطلا در جنوب کمربند ماگمایی ارومیه- دختر و زگلیک و شرفآباد در شمال آن اشاره کرد (مؤمنزاده، ۱۳۶۱؛ سبزهای، ۱۳۶۹؛ حسنزاده، ۱۳۷۸؛ عابدیان، ۱۳۸۰؛ عطایور، ۱۳۸۶؛ علوی و همکاران، ۱۳۸۵؛ مدر ک، ۱۳۸۸؛ حسینخانی، ۱۳۸۸؛ موقر و همکاران، ۱۳۸۹؛ .(Padyar et al., 2015 and 2016; Ebrahimi et al., 2011; Alirezaei et al., 2010

3- زمینشناسی و کانهزایی منطقه لاطلا

سنگهای آتشفشانی و آذرآواری لاطلا بر پایه تجزیه ۶۲ نمونه به روش XRF-ICP و کانی شناسی، در محدوده بازالت، تراکی بازالت، تراکی آندزیت، آندزیت و داسیت قرار می گیرد. این سنگها، از دید بافت و ساخت شامل گدازهها، توف و آگلومرا هستند. گدازههای پورفیری دارای درشتبلورهای از الیوین دگرسان یافته (ایدینگزیتی شده) پیروکسن، پلاژیوکلاز و سانیدین است. بیشتر نمونههای لاطلا، از دید گرایش ژئوشیمیایی، در محدوده شوشونیتی و کالک آلکالن با پتاسیم بالا قرار می گیرند (Padyar et al., 2015). ماگمای مادر سنگهای بازیک متعلق به سرى شوشونيتي است. نوع چيره سرى ماگمايي كالك آلكالن با پتاسيم بالا و نفوذی های انتهایی به صورت دایک در منطقه لاطلا با ترکیب سنگ های حدواسط- اسیدی رخنمون دارند. در طی جای گیری تودههای نفوذی منطقه، سنگهای آتشفشانی دربر گیرنده رگههای کانیسازی دچار دگرسانی شدید شدهاند و تعیین دقیق ترکیب سنگٔشناسی منطقه به راحتی امکانپذیر نیست. ویژگیهای ترکیب کانیشناسی و شیمیایی نمونهها بیانگر تأثیر فراوان دگرسانی سیلیسی و یتاسیک در منطقه است. کانسار رگه ای لاطلا در ۸ کیلومتری شمال کانسار مس پورفیری میدوک قرار دارد و شامل چند رگه کوارتزی دارای کانیسازی در سنگهای میزبان آتشفشانی و نفوذی است. بر پایه مطالعات انجام شده پیشین، منطقه از دید ساختاری، بخشی از بهنه برشی راست گرد و حاصل عملکرد دو گسل راستالغز انار و شهربابک است (Berberian and King, 1981). ساختار کلی منطقه یک

تاقدیس بسیار بزرگ است که میدوک و منطقه مورد مطالعه در کناره شمال باختری آن قرار دارند. ساختارهای زمین ساختی منطقه شامل گسل ها و ساختارهای حلقوی، حاصل جایگزینی تودههای نفوذی و پیرامون مخروطهای آتشفشانی منطقه است که توسط افراد مختلفي در اين منطقه بررسي شده است (;Berberian and King, 1981) Jafari Rad and Busch, 2011; Sadeghi et al., 2008؛ محرابي و همكاران، ١٣٨٨؛ عبادی، ۱۳۸۸؛ میرزابابایی، ۱۳۹۰). رگههای کوارتزی در منطقه لاطلا در امتداد شمالی- جنوبی و شمال خاوری- جنوب باختری کشیده شدهاند (عبادی، ۱۳۸۸؛ محرابی و همکاران، ۱۳۸۸). گسترش این رگهها در امتداد شکستگیها و گسل های شعاعی پیرامون کانسار پورفیری میدوک است. در این منطقه ۷ رگه کوارتزی دارای کانی سازی شناسایی شده است که پهنای کانی سازی از ۲۰ سانتی متر تا ۲۰ متر دارند (موقر و همکاران، ۱۳۸۹؛ علوی و همکاران، ۱۳۸۵). ۳ رگه کوارتزی بزرگ دارای کانیسازی فلزات پایه در منطقه وجود دارند که روی آنها گمانهها و ترانشههایی توسط سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور حفر شده است (شکل های ۱ و ۲). فراوانی عناصر فلزی نشان دهنده آن است که این کانسار از دیدگاه داشتن روی، سرب و مس اقتصادی است (شکل های ۲ و ۳ و جدول ۲). بر پایه نمودار سهتایی فلزات پایه، طلا و نقره و جانمایی دادههای تجزیه روی نمودارهای سەتايى (Pb-Cu-Zn) و Ag*100+Au*1000+(Pb+Cu+Zn) ، مشخص مىشود که این کانسار در محدوده عناصر پایه قرار می گیرد (شکل ۳). برای مطالعه ویژگیهای فیزیکوشیمیایی سیال تشکیلدهنده کانسنگ از نمونههای مغزه حفاری دارای کانیسازی در ژرفاهای مختلف، شماری نمونه دارای کوارتزهای گرمابی اننخاب شد، که همراه با کانه های سولفیدی به صورت رگه و رگچه در شکستگی ها، ریزساختارها و حفرات رشد یافته بودند (شکل های ۴ و ۵). در منطقه لاطلا، رگههای کوارتزی از دید پارازنز کانهها و کانیهای باطله به سه دسته تقسیم می شوند: الف) رگه کوارتزی شامل پیریت و کالکوپیریت همراه با کوارتز است که بهصورت رگه و رگچهای (شکلهای ۴ و ۱۰) رشد می کند و بهصورت تودهای در شکستگیها ديده مي شود؛ خاص محيط ايي ترمالي با سولفيداسيون بالاست. كاني كوارتز بيشتر بهصورت بلور خودشکل همراه با کانی های خودشکل پیریت و کالکوپیریت در شکافها و بخشهای میانی مجرای عبور این سیالها در مراحل پایانی رشد کرده و دارای حاشیههای ثانویه است (شکلهای ۷ و ۹)؛ ب) رگههای دارای پیریت- کالکوپیریت و اسفالریت، که دارای منطقهبندی و همراه با هماتیت هستند. کانی های کوارتز به صورت بلورهای ریز و درشت در زمینه سنگ با این کانه ها دیده می شوند. پ) رگه کوارتزی دارای گالن، اسفالریت و کالکوپیریت. کانی كوارتز همراه بيشتر بهصورت بلور خودشكل با حاشيه رشدي ثانويه كلسيتي است. اسفالریت از نوع تیره و خاص محیط احیایی و بدون منطقهبندی است (شکل های ۵–الف، ب و پ). با در نظر گرفتن بافت می تو ان نسل های کو ارتز را تشخیص داد. برای نمونه، در یک رگچه نسل اول، کوار تزهای موجود در حاشیه رگهها و گاه همراه با کانی کائولینیت در حاشیه دیواره سنگ دربر گیرنده بهصورت کوارتزهای ریزبلور یا بی شکل دارای فازهای کانیایی تیرهتر دیده می شود که به سیلیسی شدن اشاره دارد (علیرضایی و اشرفپور، ۱۳۹۳). نسل دوم کوارتز ریزبلور همراه با کانههای سولفیدی رشد کرده و نسل سوم کوارتز خودشکل درشتبلور در مرکز قرار دارد و فواصل میان آن توسط کانههای سولفیدی پر شده است. در شماری از نمونهها همچون نمونه BH2- 33 كوارتزهاي خودشكل دودي با ميانبارهاي فراوان بخار ديده مي شود (شکل ۴- ج). در شماری از رگهها، کانیهای خودشکل کوارتز همراه با کلریت رشد مي كنند و كلريت به صورت ميانبار كانيايي در اين كوار تزها ديده مي شود (شكل ۵-الف).

4- دگرسانی گرمابی

دگرسانی گرمابی در منطقه بر پایه مطالعه سنگنگاری، درصد کانیهای چیره، کانیهای ثانویه حاصل از دگرسانی کانیهای اصلی و نیز کانیهای

جایگزین در رگهها و رگچهها، تجزیههای شیمی سنگ کل و XRD بررسی شد. شاخصهای دگرسانی ایشیکاوا Al - AAAI بر پایه فرمول پیشنهادی شد. شاخصهای دگرسانی ایشیکاوا Williams and Davidson (2004) Al=100(K₂O+MgO)/(K₂O+MgO+Na₂O+CaO)

 $AAAI = 100SiO_2 / (SiO_2 + 10MgO + 10CaO + 10Na_2O)$

این شاخصها به بیان کمی شدت دگرسانیها بر پایه مجموعههای سریسیتی، کلریتی، پیریتی و سیلیسی در نمودار دگرسانی ایشیکاوا به ویژه در سامانه کانیسازی در تودههای آتشفشانی و سامانههای VHMS کمک میکنند (Perrmann et al., 2009) Gemmell (یان بحث مختص به سامانههای باز شاخصها می توان ۳ شدت دگرسانی را تعیین کرد (این بحث مختص به سامانههای باز از دید تبادلات یونی است):

> ۱) شاخص ۲۰ تا ۶۰ برای سنگهای دگرسان نشده تعریف شده است. ۲) شاخص ۵۰ تا ۹۹ برای سنگهای دگرسان شده تعریف شده است. ۳) شاخص ۱۰۰ برای سنگهای کاملاً دگرسان شده تعریف شده است.

اندیسهای بالا برای سنگهای منطقه لاطلا به دست آمد و روی نمودار ایشیکاوا (شکل ۶) جانمایی شد. شماری از نمونهها در قلمرو مستطیلی شکل مرکز نمودار با میانگین 55-45=AL و 65 –AAAL جانمایی می شوند. دیگر نمونهها که نشانگر فرایند پیشرونده دگرسانی در منطقه هستند، بیرون از نمودار جعبهای قرار می گیرند که با دگرسانیهای موجود در منطقه که با فلش روند آن مشخص شده است، همخوانی دارد. نتایج به دست آمده نشاندهنده آن است که روند تغییرات به سوی دگرسانی کائولینیتی – سریسیتی و سیلیسی شدن است.

کانیسازی در لاطلا با دگرسانی گرمابی سنگهای میزبان رگهها همراه است. مهم ترین دگرسانیها شامل سریسیتی شدن، کلسیتی شدن، کلریتی شدن، اپیدوتی شدن و سیلیسی شدن است. وجود ساختارهای بعدی سیلیسی کوار تز حفره دار (quartz Vuggy) و دگرسانی سریسیتی (رسی پیشرفته) و ساختارهای پرکننده فضای خالی (Open space filling) و حضور آنارژیت، تترائدریت و تنانتیت همگی مؤید وجود یک محیط اپی ترمالی با سولفیداسیون بالا یا متوسط است، که با کانسار رگهای اپی ترمال مرتبط با یک سامانه پورفیری در ارتباط است (Pirajno, 2009; Hovakimyan et al., 2015). ساختارهای پرکننده فضای خالی (Open space filling) به فراوانی در نمونهها ساختارهای پرکننده فضای خالی (Open space filling) به فراوانی در نمونهها دیده شده است.

∆- مطالعه کاتدولومینسانس (CL) کوارتزهای گرمابی

نمونههایی از کوارتز رگهای و رگچهای در گمانهها برای مطالعه انتخاب شد. از نمونههای مناسب، با دستگاه کاتدولومینسانس (دستگاه کاتد با ویژگیهای: CCL 8200-MK4، اختلاف پتانسیل ۱۵ کیلوولت و شدت جریان ۴۰۰ میکرو آمپر) در آزمایشگاه کاتدولومینسانس پژوهشگاه صنعت نفت برای مطالعه نسل بندی و تعیین منطقهبندی کوارتزها، تصاویرCL تهیه شد. رشد خودشکل و منطقهبندی در کوارتز می تواند نشانگر رشد این کانی در فضاهای باز باشد (شکلهای ۷ و ۸). وجود حاشیههای تیره و حاشیههای رورشدی (Overgrowths) نشاندهنده وجود ساختارهای انحلالی در سامانههای گرمابی است (شکلهای ۸ و ۹) این ساختار می تواند حاصل نوساناتی در فشار– دما و ترکیب سیال باشد و از این ساختارها میتوان برای تعیین روابط کرونولوژی و ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی سیالها در کوارتز استفاده کرد (;Bignall et al., 2002; Pudack et al., 2010) Kouzmanov and Pokrovsky, 2012). شماری از نمونهها درای کوارتز خودشکل دودی هستند که ناشی از وجود میانبارهای سیال غنی از CO₂ است (Wilkinson, 2001; Kerkhof and Hein, 2001). در مطالعات کاتدولومینسانس نمونههایی از رگههای کوارتز دارای کانههای سولفیدی، همراه با شواهدی از منطقهبندی رشدی در کوارتز خودشکل، دیده می شود (شکل ۷). در شماری

از بلورهای کوارتز خودشکل، مرکز منطقه بندی رشدی دارد و بخش حاشیه بلور دارای حاشیه رورشدی (Overgrowths) است که در تصاویر CL با تغییرات رنگ به خوبی دیده می شود (شکل ۷– الف). در شماری از نمونههای کوارتزها (شکلهای ۷ و ۹) در حاشیه این کانیهای خودشکل، رنگ لومینسانس تیره است که نشان از رشد حاشیهای ثانویه در بلورهای کوارتز دارد. در تصاویر CL، رنگ لومینسانس در بخش حاشیهای تیره و در مرکز شماری از بلورها، روشن است و تغییرات رنگی در بخش های مختلف منطقهبندی دیده می شود. در شماری از نمونهها حضور میانبار کانیایی در مرکز برخی از بلورها سبب به هم ریختگی منطقهبندی شده است (شکل ۸). نسلهای مختلف کوارتز و چگونگی رشد کوارتز همراه با کانهها در ۳ نسل در تصاویر LD به خوبی دیده می شود (شکل ۷).

6- مطالعه ریزدماسنجی میانبارهای سیال

در مرحله اول، مقاطع دوبرصيقل تهيه شده توسط ميكروسكوپ Nikon در سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی ایران و میکروسکوپ ZEIZZ متصل به دستگاه فلورسانس با لنزهای ۲۰۵۲-۵0X -20X در دانشگاه لورین نانسی فرانسه مطالعه شد. پس از سنگنگاری و تعیین موقعیت میانبارهای سیال در انواع کوارتزها، مطالعه ریزدماسنجی روی این میانبارهای سیال انجام شد. در این مطالعه با استفاده از استیج Linkam مدل MDS-600 و نرمافزار LINKSYS در سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی ایران و دانشگاه لورین نانسی مطالعه صورت گرفت. در کالیبراسیون این دستگاه، از نمونههای میانبارهای سیال در کوارتز سنتزی برای تعیین دمای همگن شدگی (Th)، درصد شوری با استفاده از دمای Tm_{ao} و تعیین Tm و Th_{co2} استفاده شد. پس از سنگنگاری و تعیین ریختشناسی میانبارهای سیال در کوارتز، مطالعه ریزدماسنجی روی این میانبارهای سیال انجام شد. در مطالعات سنگنگاری و تجزیه ریزدماسنجی نمونهها، مجموعههای میانبار سیال (FIAS: fluid inclusion Assemblages) در نمونه های کوارتز در بخش های مرکزی بلورها در نظر گرفته شد (شکل ۱۰– ب). میانبارهای سیال در بخشها و نسل های مختلف کوارتز شناسایی و روند تغییرات از دید دما و ترکیب بررسی شد. بر پایه مطالعات سنگنگاری، چهار نوع مختلف از میانبارهای سیال شناسایی شد: ۱- دوفازی غنی از بخار و غنی از مایع (Ia-Ib)؛ ۲- سهفازی دارای CO₂ بهصورت مایع و فاز بخار (کلاتریت– غیر قابل امتزاج) (IIa-IIb)؛ ۳– سهفازی دارای مایع و بخار و جامد (III)؛ ۴- تکفازی دارای بخار و مایع. نتایج هر نوع از میانبارهای سیال به تفصیل در جدول و نمودارهای فراوانی نمایش داده شده است (جدول ۳ و شکل ۱۵). نتیجه مطالعات میانبارهای سیال در نمونههای کوارتز دامنه دمای همگن شدگی از ۱۳۵ تا ۳۸۰ درجه سانتی گراد و شوری از ۱/۱۷ تا ۷/۷ (Wt % equi-NaCl) را نشان میدهد. بیشترین فراوانی دمای همگن شدگی میان دماهای ۲۳۲ تا ۲۵۲ درجه سانتی گراد برای میانبارهای دوفازی غنی از سیال است. در نمونههای اندازه گیری شده دمای همگن شدگی در میانبارهای سیال در مرکز بلورهای کوارتز گرمابی بالاتر از دمای همگنشدگی در میانبارهای سیال در حاشیههای رشدی ثانویه است. در نمونههای مطالعه شده مقادیری از گاز CO₂ وجود دارد که در مطالعه دمافشارسنجی میانبارها قابل اندازه گیری است. Tm CO₂ در نمونه های دارای کلاتریت و CO₂ میان ۵۸- تا۴۷- با میانگین ۵۳- است (جدول ۳). در شمار کمی از نمونه ها فاز جامد هالیت دمای Ts-hal میان ۲۵۳ تا ۲۷۳ و درصد شوری میان ۳۸/۹ تا ۳۹/۶ (Wt % equi-NaCl) را نشان میدهد. بیشترین فاز جامد در میانبارهای سیال را کانیهای حاصل از دگرسانی تشکیل مىدهند كه طي فرايند دگرساني، يا مراحل بعدي تحولات سيالهاي ماگمايي تشكيل شدهاند. كانىهايى همچون كوارتز، فيلوسيليكاتها مانند مسكوويت و ایلیت، کانیهای کربناتی (داواسونیت و ناتروکربنات)، کلریت و اکسید آهن در زمینه نیز حضور دارند. حضور کوارتز و داواسونیت در میانبار سیال دارای فاز CO_2دار در شکل ۱۱ دیده می شود.

عوه وي

۷- مطالعه لیزر رامان اسپکتروسکوپی میانبارهای سیال

مطالعه میانبارهای سیال در دانشگاه لورین نانسی فرانسه و با استفاده از دستگاه لیزر رامان مدل HORIBA با شدت ۵۰۲ Ar + laser تا ۵۲۲ انجام شد. در این مطالعه برای بالا بردن کیفیت طیف رامان و قدرت نفوذ لیزر سعی شد از مقاطع دوبرپولیش بدون لام و ویفرهای تهیه شده با قطر کمتر از ۱۰۰ میکرون استفاده شود. هدف اصلی، بیشتر تعیین فازهای جامد در میانبارهای سیال و تعیین ترکیب فاز بخار در این کوارتزها بود. این تجزیهها پیش از مطالعات ریزدماسنجی و تغییرات احتمالی میانبارها به هنگام آزمایش های گرمایش و سرمایش (مانند ترکیدگی میانبار در اثر وجود فاز CO₂ و انبساط فازها و نیز نشت و تغییر ترکیب میانبار) صورت گرفت. با استفاده از لیزر رامان اندازه گیری ترکیب فاز بخار و شناسایی فاز جامد به دام افتاده در میانبارهای سیال انجام شد. در سنگنگاری فازهای جامد میانبارهای سیال کانیهایی همچون کوارتز، مسکوویت، کلریت، کانی های کربناتی و نیز اکسیدهای آهن شناسایی شدند. مطالعات لیزر رامان حضور فازهای کانیایی مانند کوارتز و کانی مسکوویت را در نمونههای میانبارهای سیال مطالعه شده تأیید کرد (شکلهای ۱۱ و ۱۳). برای شناسایی انواع فازهای جامد در میانبارهای سیال از نرمافزار Crystalsleuth استفاده شده است (شکل ۱۲). در مطالعات انجام شده روی فاز بخار میانبارهای سیال توسط لیزر رامان وجود CO₂ تأیید شده است. در میانبار سیال (شکل های ۱۱ و ۱۳) می توان در بخش بخار به خوبی تفکیک بخش تیره دارای CO₂ و بخش غنی از بخار H₂O را دید.

۸- مطالعه ایزوتوپ گوگرد

برای تعیین منشأ گوگرد کانسنگ، ۱۰ نمونه دارای پیریت، گالن، کالکوپیریت و اسفالریت از بخشهای مختلف کانسنگ در اعماق مختلف انتخاب شد. تجزیه در آزمایشگاه G.G.Hatch در دپارتمان علوم زمین در دانشگاه اتاوا کانادا انجام شد. ترکیب ایزوتوپی گوگرد برای پیریت میان %۹/۰- تا ۲/۵- درهزار، برای کالکوپیریت میان %۲۵- تا ۲/۸- درهزار و در گالن بین %۲/۲- تا ۹/۶- در هزار تغییر می کند (جدول ۱). میتوان با استفاده از فاکتور تفکیک ایزوتوپی سولفید میانبارهای سیال، ترکیب ایزوتوپی گوگرد سیال گرمابی را میان %۲/۶ حار مایی میانبارهای سیال، ترکیب ایزوتوپی گوگرد سیال گرمابی را میان %۲/۶+ تا ۲/۳- در هزار برای RLS در تعادل با گالن، %۲/۱- تا ۲/۹- در هزار برای RLS در تعادل با پیریت، میان %۲/۲- تا ۴/۹- در هزار برای RLS در تعادل با کالکوپیریت و میان ترکیب ایزوتوپی این کانیها به ترتیب RLSS در تعادل با کالکوپیریت و میان ترکیب ایزوتوپی این کانیها به ترتیب RLSS در RLSS در SZ م مقادیر ایزوتوپی ماگمایی منطبق است.

۹- بحث

در مطالعات کاتدولومینسانس بر پایه تصاویر گرفته شده از مقاطع مختلف رگههای کوارتز دارای کانههای سولفیدی در کوارتزهای خودشکل، شواهدی از منطقهبندی رشدی دیده می شود. در حاشیه شماری از این کانیهای خودشکل، رنگ لومینسانس تیره است و نشان از رشد حاشیه شماری از این کانیهای خودشکل، رنگ لومینسانس فازهای کانیایی و تغییرات دمایی میانبارهای سیال در این بخشها (شکل ۹– پ) نشاندهنده تأثیرگذاری چند باره فرایندهای گرمابی در منطقه است. مطالعات نفوذی بعدی روی سنگهای آتشفشانی دربرگیرنده رگههای کوارتزی دارای نفوذی بعدی روی سنگهای آتشفشانی دربرگیرنده رگههای کوارتزی دارای و نیز تجزیه شیمی سنگ کل و تعیین اندیس ایشیکاوا، برای تعیین روند تغییرات دگرسانی در منطقه استفاده شد که مشخص می کند این روند به سوی دگرسانی کائولینیتی– سریسیتی است. احمدی و همکاران (۱۳۹۲) بر این باورند که تشکیل کائولینیتها در کانسارهای اپی ترمالی، به شرایط اسیدی و وجود مقادیر کمی از کاتیونهای بازی نیاز دارد که در ارتباط با محلولهای گرمابی حاصل از ماگما با

دمای میان ۲۵۰ تا ۳۰۰ درجه سانتی گراد و PH=4-5 است. در مطالعات و تقسیم بندی ها روی رگههای کوارتزی دارای کانیسازی در منطقه دیده میشود که با تغییر ژرفا و فاصله از تودههای نفوذی منطقه، افزون بر تغییر نوع و شدت دگرسانی ویژگیهای سیالهای کانیساز، پاراژنزها و نوع رگهها نیز تغییر میکند. (2009) Pirajno بر این باور است که طی فرایند تفریق در تودههای پورفیری غلظت عناصر ناسازگار در فازهای بخار (سیالها) مانند Sn-W-Mo-Th-U-Zr-Ta-Nb-Hf افزایش می یابد و در مذاب باقیمانده در بخشهای خارجی تودههای نفوذی پورفیری عناصری همچون Cu-Zn-Pb افزایش می یابد. توزیع عناصر در منطقه مورد مطالعه با توجه به نقشههای توزيع عنصري (شكل ۱۴)، از يك مدل پيشنهادي (;Pirajno, 2009; Sillitoe, 2010) (Mao et al., 2011; Kouzmanov and Pokrovsky, 2012; Cooke et al., 2015 منطقهبندی فلزی ناشی از کانیسازی پورفیری منطقه در کانیسازی رگهای فلزات پایه لاطلا پیروی میکند. با توجه به مطالعات ایزوتوپ پایدار، نسبت ایزوتوپی گوگرد در سیال گرمابی که در کانیسازی نقش دارد میان %۱/۸+ تا ۹/۲– است که آمیختگی یک سیال ماگمایی با سیال جوی را بیان می کند. در مطالعاتی که روی میانبارهای سیال در کانی های همچون کوارتز، زیرکن، اسفالریت و کلسیت انجام شد (پادیار و همکاران، ۱۳۹۴؛ ۱۳۹6 ماد Padyar et al., 2015 and 2016). شواهدی چون فازهای کانیایی و نتایج مطالعات دماسنجی روی میانبارهای سیال در نمونههای سنگی و رگههای مختلف همگی نشان از تغییرات دامنه دمای موجود میان این میانبارها دارند. مطالعات سنگنگاری میانبارهای سیال حضور کانی هایی همچون کوارتز، فیلوسیلیکاتها (مسکوویت و ایلیت)، کانیهای کلریت و اکسید آهن را تأیید مي كند. مطالعات ليزر رامان حضور فازهاي كانيايي مانند كوارتز و كاني مسكوويت را در نمونههای مطالعه شده تأیید کرد. در مطالعات انجام شده در فاز بخار میانبارهای سیال توسط لیزر رامان، وجود CO₂ تأیید شد. مطالعات ریزدماسنجی میانبارهای دارای CO₂ به صورت فاز مایع و بخار (به شکل کلاتریت و فازهای غیرقابل امتزاج) انجام شد (جدول ۳). از ویژگیهای آشکار میانبارهای سیال دارای کانی داواسونیت وجود فاز بخاری است که دو فاز غنی از H2O و CO₂ بهصورت غیر قابل امتزاج (امولسیون) در آنها دیده میشود (Sirbescu and Nabelek, 2003). در نمونههای میانبارهای سیال در نمونههای کوارتزی لاطلا حضور کانی داواسونیت و کوارتز همراه با دو فازغیر قابل امتزاج (CO2-H2O) دیده می شود (شکل ۱۱). در شماری از میانبارهای سیال در کوارتزهای گرمابی دارای فازهای جامد، دمای همگن شدگی بالای ۳۰۰ درجه سانتی گراد است. در میانبارهای سیال در مرکز کانی های خودشکل کوارتز، دمای همگنشدگی بالاتر است؛ ولی دمای همگنشدگی در میانبارهای سیال در حاشیههای ثانویه رشدی پایینتر است. با تغییر ژرفا، کانیسازی و پاراژنز کانیایی در این رگهها تغییر می کند. به نظر میرسد که سیالها و بخارهای ماگمایی حامل گوگرد و عناصر یایه، طی روند تغییر و تحولات و تشکیل نسل های مختلف کوارتزهای گرمابی همراه با کانههای سولفیدی افزون بر کاهش دما، طی کاهش فشار در زمان بالا آمدن و گسترش در شکستگیهای منطقه، سبب واکنش سیال و سنگ دربر گیرنده، و نیز نهشته شدن کانههای سولفیدی همراه با کوارتزها شده است. با توجه به شکل ۵ چگونگی رشد کوارتزها در رگچهها بدین صورت است که در بخش نزدیک به دیواره، سنگ دربرگیرنده بهصورت دانهریز و بیشکل دارای میانبارهای فراوان کانی و فازهای بخار است؛ ولی در بخشهای مرکز رگچهها بلورهای درشت خودشکل کوارتز تشکیل میشود که منطقهبندی رشدی نیز دارد. (2012) Moncada and Bodnar بر این باور است که رشد کوارتزهای ریزبلور و بیشکل در حاشیه و رشد بلورهای خودشکل در مرکز رگچهها نشان از فرایند جوشش دارد. در طی تزریق سیالهایی با ویژگیهای ترمودینامیکی مختلف حضور فرایند انحلال حاشیه کوارتز و تشکیل رورشدی (Overgrowths) در مراحل بعدی دیده میشود. در برخی موارد جنس حاشیه این کوارتزها را کانی.های سیلیسی یا كلسيتي تشكيل ميدهد. وجود حاشيه رورشدي از شواهد سيالهاي اپي ترمالي است.

هر سیال ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی متفاوتی دارد و نتایج تجزیه ریزدماسنجی از میانبارهای سیال نشاندهنده روند تغییر و تحولات سیالهای گرمابی از ماگمایی به سوی اپیترمال در منطقه است.

10- نتیجهگیری

نتایج حاصل از مطالعات سنگنگاری از جمله حضور کوارتزهای دودی که بیشتر دارای میانبارهای غنی از بخار از نوع CO₂ دار هستند، حضور کانی آدولاریا و همراهی میانبارهای غنی از بخار و میانبارهای غنی از مایع، همگی از شواهد جوشش در سیال کانهساز هستند. شواهد مطالعات کاتدولومینسانس نشان از رشد چندمرحلهای کوارتزهای گرمایی در رگههای کانی سازی عناصر یایه در منطقه لاطلا دارد. کوارتز ریز بلور و بی شکل دارای میانبارهایی کانیایی فراوان در حاشیه رگچهها و بلورهای خودشکل در مرکز رگچههاست. مطالعات ریزدماسنجی در کانی های مختلف کوار تزهای گرمایی محدوده دمای همگن شدگی گستردهای از ۳۸۰ تا دست کم دمای ۱۳۱ درجه سانتیگراد و شوری از ۱/۱۷ تا ۷/۷ (Wt % equi-NaCl) در دوفازیهای غنی از بخار و غنی از مایع را نشان میدهد. با تعیین جایگاه کانسار و سیال کانهساز بر پایه نمودارهای شکل ۱۴ (Wilkinson, 2001; Pokrovski et al., 2013) کانی سازی از نوع اپی ترمال و سیال گرمابی حاصل از آمیختگی سیال ماگمایی با سیال جوی است. حضور کانی آدولاریا و میانبارهای کانیایی فیلوسیلیکات همچون ایلیت و مسکوویت و کانی های کربناتی همچون داواسونیت و ناترو کربنات همراه با کوارتز در میانبارهای سیال بیانگر سیالی است که در دگرسانی منطقه نقش دارد. آدولاریا، کوارتز، کلسیت و کائولینیت

بهصورت باطله در رگههای کوارتز دارای کانی سازی دیده می شود. شواهد حاصل از دگرسانی در منطقه و شواهد ایزوتوپی گوگرد و نتایج مطالعات لیزر رامان و ریزدماسنجی میانبارهای سیال در نسل های مختلف کوارتزها در رگههای کانی سازی سولفیدی منطقه همگی گویای تأثیر سیالهای ماگمایی – گرمابی است که از یک توده ژرف ماگمایی از راه شکستگیها نفوذ کرده و طی فرایندهای جوشش، آمیختگی سیالها و واکنش سیال و سنگ دیواره که سبب تشکیل کوارتزهای گرمابی همراه با کانههای سولفیدی شده است. تغییرات دما و ترکیب سیال در منطقه نشان از سرد شدن سیالها طی بالا آمدن، جوشش و آمیختگی با آبهای جوی نشان از سرد شدن سیالها طی بالا آمدن، جوشش و آمیختگی با آبهای جوی دارد. با توجه به چگونگی توزیع عناصر پایه و گرانبها در منطقه همه شواهد ساختاری این کانسار، کانهها و کانی های باطله، دگرسانی و عیارهای تعیین شده با ویژگیهای کانی سازی عناصر پایه رگهای مرتبط با کانی سازی پورفیری معرفی شده تو سط کانی سازی عناصر پایه رگهای مرتبط با کانی سازی پورفیری معرفی شده تو سط کانسار لاطلا را نوع رگهای چندفلزی اپی ترمال وابسته به کانسار پورفیری معرفی کرد. همه شواهد موجود نشاندهنده روند تغییر و تحولات سیالهای گرمابی از یک منشأ ماگمایی به سوی ایی ترمال در منطقه است.

سپاسگزاری

این پژوهش بخشی از پایاننامه دکترای نویسنده اول است. بدین وسیله از سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، از مسئولان معدن میدوک به دلیل در اختیار گذاشتن امکان نمونه برداری و از همکاری مسئولان مرکز GeoRessources دانشگاه لورین نانسی فرانسه و پورفسور ژان دوبسی سپاسگزاری می شود.

شكل ۱- نقشه زمين شناسي و دكرساني منطقه مورد مطالعه و لاطلا (با تغيير از بياتاني، ١٣٩٢؛ موقر و همكاران، ١٣٨٩ و JAfari Rad and Busch, 2011.

شکل ۲- نقشه سهبعدی دیجیتالی ارتفاعی از منطقه مورد مطالعه (بخش لاطلا) و گمانه های حفاری که نمونههای کوارتز گرمابی از این گمانهها در اعماق مختلف برداشت شده است (گمانهها روی دو رگه اصلی حفاری شده است).

شکل ۳ – نمودار سه تایی Pb-Cu-Zn ((Pb+Cu+Zn)) Pb-Cu-Zn) بر پایه فراوانی این عناصر برای جانمایی رگەهای دارای کانیسازی عناصر پایه با استفاده از ۶۱۰ تجزیه سنگی شامل ۹ نمونه سنگی از توده های پورفیری (۳ نمونه: نگارنده، ۶ نمونه: (Hassanzadeh, ۱993)، ۴۱ نمونه سنگی از نمونههای آتشفشانی (نگارنده)، ۱۸ نمونه سنگی از گمانه ها در ژرفاهای مختلف (نگارنده)، ۳۳۷ نمونه از گمانهها در ژرفاهای مختلف (موقر و همکاران، ۱۳۸۹)، ۲۰۵ نمونه لیتوشیمیایی (علوی و همکاران، ۱۳۸۵).

شکل ۴- نمایش نمونههای گمانهای دارای کوارتزهای گرمابی نمونه الف از رگه کوارتزی نوع سوم دارای کانههای گالن و اسفالریت با کانی باطله کوارتز دارای حاشیه رورشدی کلسیت؛ ب) نمونهای از رگه کوارتزی نوع اول دارای کانههای سولفیدی و کوارتز خودشکل؛ پ) نمونهای از رگه کوارتز دارای پیریت و کالکوپیریت و کوارتز خودشکل؛ ج) نمونه ای از کوارتزهای دودی در شکافهای دارای میانبار بخار.

شکل ۵- الف) تصویری از کوارتزهای همراه با کانیهای کلریتی (حضور کانی های کلریت در شماری از میانبارهای سیال این کوارتزها دیده میشود)؛ ب) تصویری از رشد بلورهای کوارتز همراه با کانههای سولفیدی که بهصورت پرکننده فضاهای خالی کوارتزها در سه نسل دیده میشود؛ پ) تصویری از چند نسل از کوارتز که درون ریزشکستگیها رشد کردهاند. دیواره رگه دگرسان شده (کائولینیتی) دارای کوارتز ایره با میانبارهای کانیایی کائولینیتی و مرکز رگه دارای کانیهای خودشکل کوارتز همراه با کانههای سولفیدی است.

شکل ۶- نمودار توزیع نمونه ها در نمودار تعیین دگرسانی ایشیکاوا. محدوده سنگهای دگرسان نشده توسط مستطیل و روند دگرسانی توسط فلش نمایش داده شده است.

شکل ۷- الف و ب) نمایش منطقهبندی رشدی در کوارتزگرمابی همراه با کانه های سولفیدی دارای رورشدی (Overgrowths)؛ الف) تصویر با استفاده از CL؛ ب) تصویر در نور انکساری؛ پ و ت) کوارتزهای گرمابی همراه با کانههای سولفیدی با ساختار حفرات پرکننده (Open space filling)؛ پ) تصویر با استفاده از CL؛ ت) تصویر در نور انکساری در نمونه ۴۴ –BH7.

شکل ۸- نمایش منطقهبندی رشدی بلورهای خودشکل کوارتز گرمابی همراه با کانههای سولفیدی. رنگ لومینسانس در بخش حاشیه تیره رنگ و در مرکز تعدادی از بلورها روشن است؛ تغییرات رنگی در بخشهای مختلف منطقهبندی دیده میشود. وجود میانبار کانیایی در مرکز برخی از بلورها سبب بهم ریختگی منطقهبندی شده است؛ الف) تصویر با استفاده از CL؛ ب) تصویر در نور انکساری در نمونه BH13.

شکل ۹- الف) رورشدی (Overgrowths) در کوارتز نمونه میانبار سیال در بخش مرکز کانی و حاشیه ریزدماسنجی و ویژگیهای دو سیال مختلف نشان داده شده است؛ ب) نمایش مجموعهای از میانبارهای سیال FIAs (fluid inclusion Assemblages)؛ پ) میانبار سیال در بخش حاشیه ثانویه در نمونه 77 - BH13.

شکل ۱۱-الف) میانبار سیال دارای فازهای جامد (کوار تز +داواسونیت)؛ تشخیص فاز جامد میانبار سیال (نوع جامد= کوار تز)؛ ب) نمایش پیک لیزر رامان، فاز بخار (دارای CH_O+CO_). این سیال دارای Th= 300 e C ی The 500 است.

شکل ۱۲- تجزیه لیزر رامان از فاز جامد میانبار سیال (کوارتز) نمایش پیک فاز جامد در میانبار سیال در نرمافزار (CrystalSleuth).

شكل ١٣- الف) نمايش تجزيه ليزر رامان فاز بخار (داراي CO₂)؛ ب) تجزيه ليزر رامان فاز جامد ميانبار سيال (كوارتز).

شکل ۱۴-الف) نمودار نمایش ایزو گرادهای میانبارهای سیال در شرایط لیتواستاتیک برای نوع دوفازی و نمایش موقعیت سیال گرمابی بر پایه نمودار معرفی شده توسط (2013) Pokrovski et al، (2013) ب) نمایش جایگاه نتایج ریزدماسنجی میانبارهای سیال در نمودار دمای همگنشدگی در برابر شوری و مقایسه آن با نمودارهای (2001) Wilkinson برای نمایش جایگاه کانسار و روند تغییر و تحول سیال.

شکل ۱۵-الف) نمودار فراوانی چگالی برای نوعهای مختلف میانبارهای سیال در لاطلا؛ ب) نمودار فراوانی درصد شوری؛ پ) نمودار فراوانی دمای همگن شدگی.

شکل ۱۶- موقعیت کانسار عناصر پایه و گرانبها لاطلا و نقشه منطقهبندی عنصری و ارتباط عناصر پایه و گرانبها در منطقه لاطلا با تودههای پورفیری میدوک و سارا.

جدول ۱-مقادیر ایزوتوپ گو گرد در کانه های سولفیدی و تفکیک ایزوتوپی گو گردمیان کانه های سولفیدی و H2S بر پایه ریزدماسنجی میانبار های سیال بر پایه بیشترین، کمترین و میانگین دمای تجزیه.

Samuela ID	N		Minanal	δ ³⁴ S‰ (CDT)	δ ³⁴ S ‰ (CDT)	Th, °C
Sample ID		vein mineralization	Minerai	Measurement	H2S(MED-MAX-MEN)	MAX-MIN-MED
BH1	1	CHA-PYR+PRY+QRTZ	Chalcopyrite	-4.79	(-4.9 -4.94.9)	294-234-258.2
BH2-33	1	PRY+CHA-PYR+CALC+BORN+QRTZ	Pyrite; <20% quartz	-0.97	(-2.37 -2.073.37)	335-132-255.9
BH3-82	1	CHA-PYR+PRY+ QRTZ	Chalcopyrite; <20% Pyrite	-1.88	(-2.08 -1.982.08)	309-235-269.6
BH4	1	CHA-PYR+PRY+CALC+BORN+QRTZ	Pyrite+ Chalcopyrite	-2.45	(-2.65 -2.65 -2.65)	295-252-281
BH5-36	1	PRY+CHA-PYR+SPH+GAL+QRTZ	Galena; ~30% Sphalerite	-5.7	(-3.6 -3.83)	314-211-276.5
BH5-36	1	PRY+CHA-PYR+SPH+GAL+QRTZ	Sphalerite	-5.7	(-66.36.1)	285-144-214
BH13-77	1	PRY+SPH+CHA-PYR+QRTZ	Galena; <20% quartz	-2.13	(0.67 -0.03- 1.57)	275-144-202.87
BH14-30	1	SPH+GAL+QRTZ	Galena; <20% quartz	-9.55	-7.05	-
BH14-36	1	SPH+GAL+CHA-PYR+QRTZ	Galena; <20% quartz	-6.12	(-3.52 -3.722.62)	245-157-218.5
BH18-27	1	PRY+CHA-PYR+CALC+GAL+ QRTZ	Pyrite; <20% quartz	-6.77	(-8.27 -7.979.17)	294-135-248.5

جدول ۲– نتایج تجزیه ۳۳۸ نمونه مغزه حفاری (موقر و همکاران، ۱۳۸۹) و نتیجه میانگین ۵ عنصر

		.Pb-Cu-Zn-Ag-Au		
Element	Number	(MIN-MAX(Average		
Au ppb	338	2.7-11300(350.25)		
Ag ppm	338	0.2-530(17.16)		
Cu ppm	338	24-156525(7525.28)		
Pb ppm	338	28-94800(6772.17)		
Zn ppm	338	170-135000(10051.6)		
Cu+Pb+Zn ppm	338	325-232000(24349.1)		

					. 90.	
	SAMPEL NO	Composition	Host mineral	Number	T _{mi} c	
	DU14 20 20	X . XY		26	-0.84	
2	BH14-30-36	L+V	qtz	26	(Ø-2.55)	
5	DU12 77	I ±V	ata	5	-1.74.2	
5	ВПІЗ-//	L+v	qız	5	(Ø-3.02)	
6	BH4 50	I +VV+I	atz	Q	-0.34.9	
0	D114-50	L+V,V+L	qız	0	(Ø-2.1)	
7	BH4-50	CO. Clathrata	ata	4	+0.1-+20	
	B114-50		qız		(Ø+3.46)	
8	BH4-50	CO2	qtz	1		
9	BH4-50	L+V+S?	qtz	4		
10	BH5-36	CO ₂ , Clathrate	qtz	3		
11	BH5-36	L+V+S	qtz	2		
12	DUC 26	T . X / X / . Y		2	-1.53.4	
12	ВНЭ-30	L+V,V+L	qız	3	(Ø-2.4)	
13	BH1-	I +V	atz	20	-0.13.4	
15	DIII-	L + V	qız	20	(Ø-1.93)	
14	BH18	L+V	atz	6	-0.83.2	
	21110		4		(Ø-2.3)	
15	BH21-47	CO ₂ , Clathrate	qtz	1		
16	BH21-47	I + V	atz	12	-1.23.7	
10	DIIZI-47	L + V	qız	12	(Ø-2.5)	
17	BH2-33	CO ₂ , Clathrate	qtz	1	-1.3	
18	BH2-33	I + V	atz	9	-0.32.5	
			412		(Ø-1.23)	
19	BH6-40	CO ₂ , Clathrate	qtz	1		
20	BH6-40	L+V	qtz	8	-1.97.9	
20				0	(Ø-3.05)	
21	BH3-28	CO ₂ , Clathrate	qtz	2		
22	BH3-28	L+V	qtz	11	-0.24.5	
22					(Ø-1.91)	

جدول ۳-نتایج مطالعه میانبارهای سیال در رگهها و رگچههای کوارتزی همراه با کانههای سولفیدی در منطقه لاطلا.

	SAMPEL	T _{mCO2}	Tm _{clate}	Th _{CO2}	Ts- _{hal}		SalinityNaCl	Density
	NO					Th _(0C)	%wt	(in g/cm3)
	BH14-30-36					198-284	1.32-6.22	0.76-0.89
2						(Ø232.73)	(Ø3.70)	
5	DII12 77					230-250	2.79-6.07	0.83-0.87
5	BH13-//					(Ø238)	(Ø4.49)	
6	DU4 50					252-295	2.14-3.12	0.32-0.83
0	BH4-30					(Ø281)	(Ø2.63)	(Ø0.69)
7	DU4 50					113-333		0.6395
	B114-50					(Ø234.14)		(Ø0.77)
8	BH4-50			+3.6				
0	DU4 50					231-381		0.83-0.80
9	BH4-50					(Ø286.67)		(Ø0.82)
10	BH5-36	-58.657	3.1	28-29		211-275		
						310-314	38.9-39.3	1.124-1.146
11	BH5-36				253-273		(Ø39.1)	(Ø1.135)
10	DU5 26					211-262	2.47-5.47	0.79-0.85
12	внэ-зо					(Ø241.2)	(Ø3.9)	(Ø0.83)
12	BH1-					234-294	0.17-5.47	0.77-0.87
15						(Ø258.2)	(Ø3.15)	Ø0.81)
14	DU19					135-294	1.32-5.17	0.73-0.96
14	DIIIO					(Ø248.5)	(Ø3.74)	(Ø0.81)
15	BH21-47	-48.4		4.8		275		0.03
16	DU21 47					246-324	1.98-5.93	0.71-0.85
10	BH21-4/					(Ø286)	(Ø4.00)	(Ø0.078)
17	BH2-33	-47		-4.9		189		0.89
10	DUO 00					132-335	0.50-2.31	0.79-0.95
18	BH2-33					(Ø255.89)	(Ø1.36)	(Ø0.84)
19	BH6-40		0.9			381		0.50
						250-343	1.98-11	0.778-0.83
20	BH6-40					(Ø290.62)	(Ø3.027)	(Ø0.805)
21	DU2 20	5(	5.2	1 20		272-301		0.7-0.78
	вн3-28	-30	5.2	-45.8				(Ø0.75)
22	DU2 29					235-309	0.33-7.11	0.75-0.87
22	ВП3-28					(Ø269.64)	(Ø3.10)	(Ø0.80)

ادامه جدول ۳

کتابنگاری

احمدی، م. ح.، شمعانیان، غ . و عزمی، ح.، ۱۳۹۲- کانی شناسی و دگرسانی گرمابی سامانه رگهای اپیترمال در منطقه اکتشافی مطرآباد شمال خاور ایران، فصلنامه علوم زمین، جلد: ۲۲، ۸۸ ص. ۱۵۵ تا ۱۶۴.

بیاتانی، ب.، ۱۳۹۲– گزارش دورسنجی منطقه شهر بابک، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

پادیار، ف.، رهگشای، م.، علیرضایی، س.، پورمعافی، م.، واندرحق، و.، تورینتا، ل. و کمیل کومون، م.، ۱۳۹۴– معرفی زیرکنهای ماگمایی و گرمابی حاوی انکلوزیونهای سیال و انکلوزیونهای مذاب در تودههای پورفیری میدوک و سنگهای آتشفشانی لاطلا در شمال کرمان ایران اولین همایش تخصصی و ملی کاربرد میانبارهای سیال در علوم زمین، دانشگاه زنجان.

حسنزاده، ج.، ۱۳۷۸- پروژه اکتشافات سیستماتیک در کمربند ارومیه دختر، برگه ۱/۱۰۰۰۰ شهر بابک، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

حسینخانی، ۱.، ۱۳۸۸ - زمین شناسی، جایگاه تکتونوماگمایی و ارزیابی پتانسیل کانیسازی مس – طلا در کانسار چاه مسی (شمال شهر بابک)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۰ ص. سبزهای، م.، ۱۳۶۹ – گزارش تحلیلی بر مسائل کانیسازی سرب و روی در کمربند دهج – ساردوییه ،سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کرمان.

عابدیان، ن.، ۱۳۸۰- اکتشافات چکشی در ورقه ۱:۱۰۰۰۰ شهربابک، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

عبادی، ل.، ۱۳۸۸- تحلیل ساختاری معدن میدوک (لاچاہ) و نواحی پیرامون آن، شمال خاور شهر بابک، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.

عطاپور، ح.، ۱۳۸۶- تکوین ژنوشیمیایی و متالوژنی سنگهای آذرین پتاسیمدار در کمربند آتشفشانی و نفوذی دهج- ساردوییه استان کرمان با نگرشی ویژه به عناصر خاص.، رساله دکترا، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۴۰۱ ص.

علوی، م.، مظفری، ع.، سلطانی، ن. و دهقانی، م.، ۱۳۸۵- اکتشافات ژئوشیمیایی و کانی سنگین در ورقه ۱:۲۵۰۰۰ میدوک (لاطلا)، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور. علیرضایی، س. و اشرف پور، ا.، ۱۳۹۳- درآمدی بر فرایندهای کانسنگسازی، انتشارات تکرنگ، ۴۷۲ ص.

مؤمنزاده، م.، ۱۳۶۱– گزارش درباره پیشرفت کارهای اکتشافی کانسارهای مس حوزه میدوک، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

محرابی، ع.، درخشانی، ر. و رهنماراد، ج.، ۱۳۸۸- ارتباط شکستگیها و کانهزایی در محدوده معدن مس پورفیری میدوک فصلنامه زمینشناسی کاربردی، سال پنجم، ۲، ۱۴۱–۱۵۵ ص. مدرک، ه.، ۱۳۸۸- کانیزایی و دگرسانی و خصوصیات سیالات کانهساز در کانسار پلیمتال چاهمسی و ارتباط آن با کانسار پورفیری میدوک، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهیدبهشتی، ۱۶۴ ص. موقر، ی.، عابدیان، ن.، برنا، ب.، مشکانی، س. ا. و صادق بیگی، م.، ۱۳۸۹- گزارش نهایی اکتشاف طلا، نقره در محدوده لاطلا (شهربابک)، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۱۳۰ ص. میرزابابایی، غ.، ۱۳۹۰- ارتباط عوامل ساختاری و زمین ساختی با کانه زایی در کمربند مس دهج- ساردوییه کرمان پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه باهنر کرمان، ۱۲۴ ص.

References

Aftabi, A. and Atapour, H., 2000- Regional aspects of shoshonitic volcanism in Iran. Episodes , 23.2:119 -125.

- Alirezaei, S., Modrek, H. and Padyar, F., 2010- Chahmessi epithermal base and precious metal deposit kerman copper belt, south iran: investigation of genetic relation with meiduk porphyry system. ACROFI-III Novosibirsk, Russia. P:6-7.
- Berberian, M. and King, G. C., 1981- Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran. Canadian Journal of Earth Sciences, 18: 210–265.
- Bignall, G., Ignall, G., Sekine, K. and Tsuchiya, N., 2002- Hydrothermal Quartz micro textures and depositional processes reveled by SEM-CL imaging Proceedings 24* NZ Geothermal Workshop, P:223-228.

Cooke, D., Braxton, D., White, N. C. and Rinne, M., 2015- Metal transport and ore deposition in porphyry copper± gold± molybdenum deposits-contrasting behavior between deep and shallow environments. SGA meeting, 13th, Nancy 2015, France, book. 1: 275-278.

- Coveney, J. R. M. and Kelly, W. C., 1971- Dawsonite as a Daughter Mineral in Hydrothermal Fluid Inclusions Contrib. Mineral, and Petrol 32: 334-342.
- Dénes, R., Kiss, G. B., Ivascanu, P., Marton, I., 2015- Petrographic and Geochemical Study of the Porphyry and Epithermal Mineralization in the Bolcana magmatic- Hydrothermal System (Apuseni Mts, Romania). SGA meeting, 13th, Nancy France, book. 1:509-511.
- Dimitrijevic, M., 1973 Geology of Kerman region, Institute for Geological and Mining Exploration and Institution of Nuclear and Other Mineral Raw Materials, Beograd-Yugoslavia. Geological Survey of Iran, ReportNo. Yu/52, 334.

Ebrahimi, S., Alirezaei, S. and Pan, Y., 2011- Geological setting, alteration, and fluid inclusion characteristics of Zaglic and Safikhanloo epithermal gold prospects, NW Iran. Geological Society, London, Special Publications. 350: 133-147.

Einali, M., Bakker, R. J., Alirezaei, S. and Azimzadeh, A., 2011- Laser Raman micro spectroscopy with fluid inclusions from the Darrehzar porphyry copper deposit, Kerman, Iran. ECROFI XXI Abstracts, Berichte der Geologische Bundesanstalt. 87: 82-83.

Forster, H., 1978- Mesozoic- Cenozoic metallogensis in Iran -geological society-London, 135:443-445.

- Gemmell, J. B., 2007- Hydrothermal alteration associated with the Gosonwng epithermal Au-Ag deposit, Halmahera, Indonesia: Mineralogy geochemistry, and exploration implications, Economic Geology 102, 893-922.
- Hassanzadeh, J., 1993- Metallogenic and tectono-magmatic events in the SE sector of the Cenozoic active continental margin of Iran (Shahr-e-Babak area, Kerman province). Published Ph.D. thesis, University of California, Los Angeles, 204.
- Herrmann, W., Green, G. R., Mark, B. D. and Davidson, G., 2009- Lithogeochemical and Stable Isotopic Insights into Submarine Genesis of Pyrophyllite-Altered Facies at the Boco Prospect, Western Tasmania, Economic Geology 104: 775–792.

- Hovakimyan, S., Moritz, R., Tayan, R. and Harutyunyan, M., 2015- The World-Class Kadjaran Mo-Cu-Porphyry Deposit, Southern Armenia, Lesser Caucasus: Structural Controls, Mineral Paragenesis and Fluid Evolution, SGA meeting, 13th, Nancy, France, book, 1, 295-298.
- Jafari Rad, A. R. and Busch, W., 2011- Porphyry Copper Mineral Prospectively Mapping Using Interval Valued Fuzzy Sets Topsis Method in Central Iran. Journal of Geographic Information System 3: 312-317.
- Kerkhof, A. M. V. and Hein, U. F., 2001- Fluid inclusion petrography, Lithos. 55, 27-47.
- Kouzmanov, K. and Pokrovski, G. S., 2012- Hydrothermal controls on metal distribution in (Cu-Au-Mo) porphyry systems. Soc Econ Geol Spec Pub 16: 573-618.
- Lefebure, D. V. and Church, B. N., 1996- Polymetallic Veins Ag-Pb-Zn ± Au in Selected British Columbia Mineral Deposit Profiles, Volume 2 Open File. 13: 67-70.
- Li, Y. B. and Liu, J. M., 2006- Calculation of sulfur isotope fractionation in sulfides. Geochemical et Cosmochimica Acta, 70, 1789 1795.
- Mao, J., Zhang, I., Pirajno, F., Ishiyama, D., Su, H. G. C. and Chen, Y., 2011- Porphyry Cu–Au–Mo–epithermal Ag–Pb–Zn–distal hydrothermal Au deposits in the Dexing area, Jiangxi province, East China- A linked ore system. Ore Geology Reviews 43: 203–216.
- Moncada, D. and Bodnar, R, J., 2012- Gangue mineral textures and fluid inclusion characteristics of the Santa Margarita Vein in the Guanajuato Mining District, Mexico, Cent. Eur. J. Geosci, 4(2), 300-309.
- Padyar, F., Alirezeai, S., Rahgoshay, M., Tarantola, A., Vanderhaeghe, O. and Caumon, M. C., 2016- Evolution of the mineralizing fluids and possible genetic links between Miduk porphyry copper and Latala vein type deposits. ACROFI VI meeting, 6th, Bombay, India, book. P: 80-84.
- Padyar, F., Rahgoshay, M., Tarantola, A., Alirezeai, S. and Pourmoafi, M., 2015- Geology and Genesis of the Latala Base Metal Deposit North Miduk, Iran, SGA meeting, 13th, Nancy France, book. 2:509-511.
- Penniston-Dorland, S. C., 2001- Illumination of vein quartz textures in a porphyry copper ore deposit using scanned cathodoluminescence: Grasberg Igneous Complex, Irian Indonesia. Am. Mineral., 86: 666.
- Pirajno, F., 2009- Hydrothermal Processes and Mineral Systems, Springer, Geological Survey of Western Australia. 1250 pp.
- Pokrovski, G., Borisova, A. Y. and Bychkov, A., 2013- Speciation and Transport of Metals and Metalloids in Geological Vapors, Mineralogy and Geochemistry 76:165-218.
- Pudack, C., Halter, W. E., Heinrich, C. A. and Pettke, T., 2010- Evolution of magmatic vapor to gold-rich epithermal liquid: The porphyry to epithermal transition at Famatina NW Argentina, Economic Geology, 104: 449-477.
- Roedder, E., 1992- Optical microscopy identification of the phases in fluid inclusions in minerals, Microscope 40:59-79.
- Sadeghi, M., Borg, G. and Gläber, C., 2008- Relationship between large-scale ring structures and lineaments with big porphyry copper deposits in Iran. Geosciences, 17:199-205.
- Sillitoe, R. H., 2010- Porphyry Copper Systems. Econ Geol. 105:3-41.
- Sirbescu, M. L. C. and Nabelek, P., 2003- Dawsonite: An inclusion mineral in quartz from the Tin Mountain pegmatite, Black Hills, South Dakota. American Mineralogist 88: 1055–1060.
- Tome, C. M. and Tornos, F., 2009- SEM-CL Analysis of Hydrothermal Quartz: Case Histories in Fe-Cu (Au) Deposits. resumen SEM 179-180. Wilkinson, J. J., 2001- Fluid inclusions in hydrothermal ore deposits Lithos 55:229–272.
- Williams, N. C. and Davidson, G. J., 2004- Possible submarine advanced argillic alteration at the Basin Lake prospect, western Tasmania, Australia, Economic Geology 99: 987–1002.

Cathodoluminescence, micro thermometry and laser raman spectroscopy studies on hydrothermal quartz in Latala deposit, Central Iran

F. Padyar^{1*}, M. Rahgoshay², S. Alirezaei³, M. Pourmoafi⁴, A. Tarantola⁵, O. Vanderhaeghe⁶ and M. C. Caumon⁷

¹Ph.D. Student, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

²Professor, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

³Associate Professor, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

⁴Professor, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

⁵Associate Professor, GeoRessources, University of Lorraine, Nancy, France

⁶Professor, Department of Geology, Toulouse University, Toulouse, France

⁷Professor, GeoRessources, University of Lorraine, Nancy, France

Received: 2015 September 05 Accepted: 2015 December 28

Abstract

The Latala base and precious metals deposit is hosted by quartz veins, associated with a porphyry pluton intruded into a Cenozoic volcanic sequence. Euhedral quartz with sulfide mineralization such as pyrite, chalcopyrite, galena and sphalerite, with minor sulfosalts occurs in these veins as open space fillings and minor replacement bodies. Progressive growth of quartz crystals is evidenced by their texture revealed by cathodoluminescence imaging. The analysis of fluid inclusions indicate a decreasing homogenization temperature from 350°C in the core to 135°C along the edge of the quartz crystals with overgrowths. The presence of CO₂ vapor suggested by the thermometric analysis is confirmed by Raman spectrometry. The solid phases in fluid inclusions identified as phyllosilicates, presumably muscovite and illite, chlorite, quartz and carbonate-mineral such as (Natrocarbonate, Dawsonite) by petrography and Raman spectrometry. Solid phase of halite were identified in two fluid inclusions corresponds to a magmatic hydrothermal fluid circulating from depth to shallower environments. The sulfur isotopic composition for galena, sphalerite, chalcopyrite and pyrite varies between -9.8 and -1‰, which correspond to values of magmatic sulfur. The δ^{34} S values from +1.8 to -9.2‰ are in the range of hydrothermal fluids. Fluid inclusions features show a magmatic hydrothermal source which transported magmatic fluid and vapor from the depth through fractures to shallow environment. It suggests that magmatic water mixing with meteoric water was responsible for transportation of metals in Latala. Epithermal mineral precipitation during boiling, mixing and water-rock interaction formed hydrothermal quartz and sulfide mineralization. The available evidence suggests that the hydrothermal fluids changed from magmatic to epithermal in the region.

Keywords: Hydrothermal quartz, Fluid inclusion, Latala, Cathodoluminescence, Microtermometry, Laser Raman Spectroscopy. For Persian Version see pages 39 to 52

*Corresponding author: F. Padyar ; E-mail: padyar@geologist.com